

defra kan fastlægge nogle retningslinjer. Det forstår jeg ikke rigtig.

Så vil jeg gerne sige om mærkningen, at jeg hørte hr. Jørn Jespersen sige, at det er en forudsætning, at kødet også er med, så der kan blive et reelt valg. Det er vi helt enige om, men nu er situationen sådan, at det under alle omstændigheder har lange udsigter, hvis det overhovedet får nogen gang på Jorden i EU. Der er jo ingen andre i hele EU, der ønsker at mærke kødet, som udgør den helt store part af de gensplejsede produkter.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Jørn Jespersen: Ville det så ikke være fornuftigt nok at lave det, som vi har foreslået tidligere, og som vi nu foreslår igen – at der indføres en positiv mærkning, forstået på den måde, at man kan mærke de gensplejningsfri produkter hele vejen igennem, ligesom man kan med de økologiske? Det kan vi godt gøre efter EU-reglerne, der er ingen problemer i det, og så har forbrugeren et reelt valg allerede fra den dag, mærket er indført.

Det næste er med hensyn til behovene, og her vil jeg sige til hr. Jørn Jespersen, at i den økologiske drift er der ingen behov for gensplejsede produkter. Vi har også besluttet enstemmigt her i Folketinget, at økologien skal holdes fri for gensplejsning, så derfor så forstår ikke hr. Jørn Jespersens holdning. SF har i hvert fald også ved flere lejligheder sagt, at der skal laves en total økologisk omlægning, og så kan jeg ikke se, hvordan der kan blive plads til den gensplejsning, som hr. Jørn Jespersen trods alt gerne vil have mulighed for at lave.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Hr. Bent Hindrup Andersen spørger mig om to ting og først om mærkningen: Ville det ikke være fornuftigt at indføre den omvendte mærkning, så forbrugeren kunne se, at der var tale om et gensplejningsfrit produkt? Det har jeg tidligere svaret på: Jo, det kunne godt tænkes, vi bliver nødt til det. Jeg synes bare ikke, at det er den bedste løsning. Jeg synes, den bedste løsning ville være, at forbrugere af alle varer altid ved alt om den vare, de køber, og derfor foretrækker jeg, at hvis der er brugt gensplejsede planter i et produkt – også i form af foder – skal det tydeligt fremgå af mærkningen af det pågældende produkt, at der er tale om et gensplejset produkt. Hvis det ikke kan lade sig gøre af politiske grunde, er det meget nærliggende, at vi bliver nødt til at lave den næstbed-

ste løsning, og det kunne være en mærkning, der viser, at produktet er gensplejningsfrit.

Med hensyn til det andet spørgsmål, om behovet, er sagen, at man indtil i dag primært har brugt gensplejsningsteknikken til at fremavle planter, der er modstandsdygtige over for sprøjtemidler. Det mener vi dybest set er en pervers tankegang. Vi mener aldrig nogen sinde, det var blevet vedtaget, hvis vi havde haft en debat om, hvorvidt samfundet havde brug for det eller ej, og derfor er det afsindigt i den konkrete situation at holde økologien fri for gensplejsede produkter, både dem, som anvendes bevidst, og dem, som bare skyldes forurening fra andre produkter. Det er den meget afgørende indsats, som skal ydes på nuværende tidspunkt.

Men dette udelukker jo ikke, at man i en senere fase af teknologiens udvikling kunne forestille sig, at den teknik blev brugt til noget helt andet og meget mere nyttigt, og her mener jeg, hr. Bent Hindrup Andersen har et alt for pessimistisk syn på, hvad ny teknologi kan bruges til, og udelukkende beskæftiger sig med løsninger, der vedrører fortiden, og stort set udelukker fremtiden. Det ønsker vi ikke at bidrage til, og derfor er vores synspunkt: Lad os være åbne over for, hvad tingene kan bruges til. Det vil vi se på hen ad vejen, og derfor er det også helt afgørende at sige, at demokrati betyder, at de valgte parlamentarikere skal beslutte: Er dette her noget, der er nyttigt for samfundet? Ja eller nej? Det ønsker vi ikke at tage stilling til én gang for alle som hr. Bent Hindrup Andersen, der har en løsning, der også rækker ind i det næste årtusinde. Han ved bare ikke, hvad der kommer til at ske, og derfor låser han sig fast i et gammeldags syn på tingene.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Til hr. Jørn Jespersen kan jeg sige, at det, der sker, når man laver gensplejsning, er, at man skaber en så hurtig udvikling, at produkterne ikke kan nå at opbygge en sund immunitet. Det er ikke det samme, som at man ikke skal forædle, men i øvrigt skal forædlingen af både avls- og plantemateriale selvfølgelig foregå i et sådant tempo, at der kan opbygges en immunitet.

Hovedproblemet ved gensplejsningen er, at den foretager et så stort spring, at naturen overhovedet ikke kan opbygge et naturligt udstødningsforsvar. Det vil være en regel, der gælder